N^{RR} 12

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 28 Stycznia v. s. 1824 Roku.

Wiadomości Krajowe.

Ostatnia data gazet sankt petersburskich jest dnia 19 stycznia.

Ruski Inwalid umieścił Naywyższy Reskrypt do JW. Hrabi A. A. Arakczejewa.

Hrabio Alexy Andrzejewiczu!

Przekonawszy się z doświadczenia, o postępach kształcenia się dzieci żołnierskich w osadach woyskowych, Uznaję za naypożytecznieyszą, wszystkich kantonistów woyskowych, liczących się w oddziałach sierot woyskowych, wyiąwszy zupełnie zpod wiedzy Głównego Sztabu Mojego, poddać bezpośredniey Zwierzchności Waszey. Srodek ten uważam za naylepiey odpowiadający celowi i przeznaczeniu osad woyskowych, które mają stanowić we wszystkich względach osnowę kształcenia woysk. Pewny jestem, iż Wy, podług doświadczoney pieczołowitości Waszey o dobro Państwa, usprawiedliwicie zupełnie ten nowy dowod Mojego w Was zaufania, przez rozstropne Wasze rozporządzenia, i nie tylko udoskonalicie początkowe ukształcenie wychowańców, zgodnie z początkowém ich przeznaczeniem, ale też w szczególności i stan ich, jak w oddziałach, tak i przed weyściem do nich.

Zostaię zawsze ku Wam przychylny.

Na oryginale własną Jego Cesarskiey Mości ręką podpisano: Alexander.

W Carskiem-Siele dnia 11 stycznia 1824 roku.

Przez Naywyższy Ukaz do Rządzącego Senatu z dnia 4 stycznia, radca tytularny *Biełousow*, assesor chersońskiego sądu sumiennego ślacheckiego, w nagrodę 45letniey niepośłakowaney służby, otrzymał z naymiłościwszych względow, w dożywotniey pensyi dotąd pobieraną, po 350 rubli na rok.

Przez Naywyższy Ukaz do Rządzącego Senatu, z dnia 7 stycznia, w nagrodę gorliwey 42 lat służby, zmarłego prokurora gubernialnego podolskiego, radcy kollegialnego, *Linenka*, dla wdowy po nim w ostatnim ubóztwie, z trzema córkami i małym synem pozostałey, naymiłościwiey rozkazano wypłacać do śmierci po 600 rub. na rok, a po jey śmierci tęż pensyą wypłacać córkom do wyyścia zamąż.

Przez Ukazy Naywyższe do Rządzącego Senatu, datowane d. 7 stycznia, Cesarz Jegomość, w nagrodę odznaczającey się i gorliwey służby, i niezmordowaney czynności, dowódzcy półku pieszego ekaterynburskiego *Astafjewu*; dowódzcy 38 półku strzelców, półkownikowi *Hesse*; dowódzcy półku dnieprowskiego pieszego, półkownikowi *Brimmerowi*; dowódzcy 18tey brygady artylleryyskiey, półkownikowi *Szulmanowi* 2mu; dezurnemu sztabsoficerowi 2go woyska, półkownikowi *Fadiejewemu*; dowódzcy półku pieszego wiatskiego, półkownikowi *Pestelowi*; dowódzcy 16tey brygady artylleryyskiey, półkownikowi *Eysmontowi*; naylaskawiey nadać raczył, prawem wieczności z przelewem na potomków, po 3000 dziesięcin ziemi, podług własnego ich wyboru, w takich guberniach, gdzie, prócz naznaczoney dla włościan skarbowych piętnastu dziesięcin proporcyi, znayduje się zbywająca próżna ziemia, i wykreślić też ziemie z popisu czynszowego i zawiadowstwa skarbowego, od czasu podania w ich posiadanie.

Przez Naywyższy Ukaz do kapituły orderów pod dniem 11 stycznia, w nagrodę gorliwey służby, prezydent sądu głównego podolskiego departamentu 1go, radca dworu, Xiążę *Abimelik*, Nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu ś. *Anny* 2giey klassy.

Przez Naywyższe Ukazy do Rządzącego Senatu wydane:

Dnia 4 stycznia Cesarz Jegomość, przychylając się do prośby prezydenta kommissyi wołyńskiey do wyświecenia funduszow edukacyynych, Michała *Sobańskiego*, nayłaskawiey uwolnić go raczył od tego obowiązku, mianując prezydentem teyże kommissyi byłego prezydenta głównego sądu wołyńskiego 2go departamentu, Xiążęcia Dymitra *Czetwertyńskiego*.

Dnia 6 stycznia. Były sekretarz rady serbskiey, Stefan *Żywkowicz*, nayłaskawiey mianowany assesorem kollegialnym, z pensyą po 2000 rubli, z ogólnych dochodow obwodu bessarabskiego, z rozkazem zostawienia pełnomocnemu Namiestnikowi Bessarabii, użyć go do służby, do czego się okaże sposobnym.

Dnia 7 stycznia. Dyrektorowie Banku assygnat Państwa, nayłaskawiey przeznaczeni do zasiadania w jego Rządzie: Radca stanu *Naglinowski* i Radca kollegialny *Zawaliszyn*; *jako starsi*: Radcy kollegialni *Lipkin* i *Zwiehińcow*; *jako młódsi*: Radcy kollegialni *Smirnow*, *Czyżow* i *Anczapow* i Radca tytularny Baron *Dołst*; głównym kassyerem, Radca kollegialny *Blum*, i rządcą kancellaryi, radca tytularny *Katkow*, z pensyą etatową od 1go stycznia 1824 r.

Teyże daty. Na zaświadczenie Jego Królewskiey Wysokości, Naczelnie zarządzającego drogami kommunikacyy, Xiążęcia Alexandra Wirtemberskiego, o gorliwey służbie Naczelnika stołu departamentu dróg kommunikacyy, Radca tytularny *Bachkałowski*, Nayłaskawiey mianowany, na osnowie Ukazu z dnia 6 sierpnia 1809 roku, Assesorem kollegialnym, ze starszeństwem, od dnia wysłużenia lat ustanowionych w randze teraźnieyszey.

W naywyższym Ukazie do Rady szkół woyskowych, dnia 6 listopada 1823 wydanego, wyrażono: „Na przedstawienie tey Rady, w nagrodę odznaczającey się i gorliwey służby, 9tey klassy *Andrejewa*, byłego nauczyciela w Szkole Alexandrowskiey w Tule, i przez wzgląd na stan ostatniego ubóztwa pozostałey po nim familii, Rozkazuję wydać dla wdowy po nim jednorazowie roczną płacę, czyniącą pięćset rubli, i takąż summę, na wychowanie dzieci, z procentow od kapitału, do szkoły należącego, i niewchodzącego do rzeczywistych wydatkow szkoły.“

Przez Naywyższe Ukazy, do Sprawującego ministeryum spraw wewnętrznych, wydane 1823 roku:

Dnia 9 paździer.. Sztabs-lekarze powiatowi, radcy dworu, połocki: *Samoyłowicz-Medownikow*, i serpuchowski: *Telpuhow*, przy zupełnem uwolnieniu od służby, z Naymiłościwszego naznaczenia otrzymali w pensyi dożywotniey, pierwszy

za 40letnią niepoślakowaną służbę, pobieraną dotąd płacę po 600 r. na rok; a drugi za 34letnią służbę połowę pobieraney płacy po 300 rubli; z summy dziesięciu tysięcy, wydawaney corocznie dla Ministeryum spraw wewnętrznych, na pensye urzędnikow medycznych.

Dnia 15 *paździer.* Sztabs-lekarz powiatu syzrańskiego gubernii simbirskiey, assesor kollegialny *Wieliczkowski Krasnokutski*, przy uwolnieniu ze służby dla choroby, z naymiłościwszych względow na 27letnią gorliwość w czasie służby, w pensyi dożywotniey otrzymał 300 r. na rok, z teyże summy, co i powyżsi.

Ukazy okolne Rządzącego Senatu:

O uzyskaniu za 2gą połowę 1814 r. procentów od dochodów właścicielskich.

Wedle Ukazu Jego Cesarskiey Mości, Rządzący Senat słuchali: I. Przedstawienia P. Ministra Skarbu, w którém wyraził, iż dnia 8 listopada 1815 roku poprzednik jego przedstawił Rządzącemu Senatowi, iż różne Zgromadzenia Deputatów Szlacheckich, albo zgoła xiąg popisowych (okładnych) o dochodach na rok 1814 przez właścicieli oświadczonych do Izb Skarbowych nie przysłały, albo nie przesłały wiadomości o dochodach tych właścicieli, przez których oświadczenia w terminie podane nie zostały, i wszystkie działania w tey rzeczy, na osnowie 5go artykułu Naywyższego Manifestu z dnia 30 sierpnia 1814 roku zastanowiły. Powodem czego upraszał on Rządzącego Senatu zalecić, przez kogo należy, wszystkim Zgromadzeniom Szlacheckim, ażeby wszystkie działania o procentowym poborze za rok pomieniony wznowiły i wyświeciły, ile od kogo w tym roku należało pieniędzy procentowych, przesłały wiadomości te do Izb Skarbowych dla uczynienia rozrządzeń względem uzyskania tych pieniędzy i za drugą połowę 1814 roku; w późnieyszym czasie przenosząc do wiadomości Rządzącego Senatu o zaszłych w Gubernii Chersońskiey zaniedbaniach z przyczyny nieprzysyłania w czasie właściwym do Izby Skarbowey xiąg popisowych o dochodach właścicielskich i w wyrachowaniu samychże tego rodzaju dochodow; dla zaradzenia temu prosił uczynić, do kogo należy, ponowienie zaleceń, iżby oświadczenia dochodow podawane były sposobem przepisanym w Ukazie, z dnia 8 października, do Marszałków powiatowych, nie później jak 15 października, iżby klassy dochodow z majątkow tych właścicieli, którzy nie podali oświadczeń, naznaczone były przez Marszałkow powiatowych, w czasie prawem przepisanym, i wyliczenia te przedstawiane były do Zgromadzeń Deputacyy Szlacheckich przed 15 listopada, ażeby xięgi popisowe tak o dochodach, w terminie oświadczonych, jako i przez Marszałkow Powiatowych naznaczonych, przesyłane były do Izb Skarbowych podług 16 § postanowienia z dnia 11go lutego 1812 roku, nie późniey, jak 1 stycznia następującego roku, i żeby nakoniec Marszałkowie Gubernialni, po wysłaniu xiąg pomienionych do Izb Skarbowych, niezwłocznie przesyłali o tym poborze wiadomości do Ministeryum Skarbu. Ze zaś Ukazem z dnia 8 października 1814 roku wyświecenie dochodów właścicielskich polecono czynić Zgromadzeniom Deputacyy Szlacheckich, przez Marszałkow Powiatowych, w terminie prawami przepisanym, następnie wszelka prawu przeciwna zwłoka w tem wyliczeniu powinna zostawać na ich odpowiedzialności, a zatym i peny od tych dochodow do tego czasu, w którym wyliczenia ich weydą do Izby Skarbowey, na nich spadać powinny; lecz takowego uzyskania na Marszałków Powiatowych za rok 1814, z mocy 5go artykułu Naymiłościwszego Manifestu pod dniem 30 sierpnia tegoż roku, wkładać nie można, i wyliczone przez nich procentowe za 2gą połowę tego roku pieniądze powinny bydź uzyskane bez żadney peny. A co do roku 1815go, tedy przypadające peny od naznaczonych przez nich na ten rok procentowych pieniędzy, jeśli te dla ich opieszałości w terminie przepisanym do skarbu nie weszły, uzyskać z nich wypada. Na skutek czego Rządzący Senat Ukazem dnia 31 sierpnia 1816 roku, ponowiwszy zalecenie do Zgromadzeń Szlacheckich, względem koniecznego wypełnienia prawideł, o poborze procentowym od dochodow właścicielskich wydanych, między innemi, z powodu dostrzeżoney niejednokrotnie opieszałości w naznaczeniu dochodów z majątkow tych właścicieli, którzy zaniedbują podać oświadczenia w terminie, zalecił: wyliczone przez Zgromadzenia Szlacheckie w 1814 roku z majątkow takowych właścicieli pieniądze procentowe, uzyskać, na mocy Naymiłościwszego Manifestu pod 30 sierpnia 1814 roku, za 2gą jego połowę, bez żadney peny; przypadającą zaś z pomienionych pieniędzy na rok 1815, jeśli one z opieszałości w podaniu podobnych o nich wiadomości, w naznaczonym terminie do kassy nie weszły, penę uzyskać i na przyszłość uzyskiwać z winnych za to Marszałków powiatowych. Z otrzymanego teraz w Ministeryum Skarbu doniesienia od Izby Skarbowey Wileńskiey okazuje się, iż w tameczney Gubernii nie wyjaśniono dochodów właścicieli ziemskich i nie naznaczono od nich uzyskania pieniędzy procentowych za 2gą połowę 1814 roku, dla nierozwiązania zapytania Zgromadzenia Szlacheckiego Wileńskiego: czy należy uzyskiwać pieniądze procentowe za 2gą połowę tego roku, na mocy Naymiłościwszego Manifestu pod 30 sierpnia 1814 roku? Porównawszy okoliczności tey rzeczy z Ukazem Rządzącego Senatu z dnia 31 sierpnia 1816 roku, P. Minister Skarbu nie znayduje dostateczney przyczyny, dla którey Zgromadzenie Szlacheckie Wileńskie mogło się zatrzymywać w wyliczaniu dochodów za 2gą połowę 1814 roku, gdyż wyraźnie w nim powiedziano, że wyliczone przez Zgromadzenia Szlacheckie na rok 1814 pieniądze procentowe z majątku tych obywateli, którzy zaniedbują podawać oświadczeń w terminie, należy uzyskiwać, na mocy Naymiłościwszego Manifestu z dnia 30 sierpnia, za drugą połowę tego roku, bez żadney peny, i dla tego postanawia zalecić tak Wileńskiemu, jako i innym Zgromadzeniom Szlacheckim, jeżeli w którem zaszło podobne nieporozumienie, przystąpić niezwłócznie do wyliczenia dochodow za 2gą połowę 1814 roku, sposobem ustanowionym w Ukazie 8go października 1814 roku, i po wyświeceniu ilości dochodow tych i przypadających od nich pieniędzy procentowych, przesłać wiadomości o nich do Izb Skarbowych, kładąc za obowiązek tym ostatnim, również jak i Zwierzchnościom Gubernialnym, mieć pilną baczność około rychłego wniesienia tego poboru do Skarbu. O czem przedstawiał do dalszego rozważenia i rozwiązania Rządzącego Senatu. II. Raport Wileńskiey Izby Skarbowey, w którym, z przyczyny wyrażoney w doniesieniu jey Ministeryum Skarbu, które jest wyłuszczone w obecnem przedstawieniu Ministra Skarbu do Rządzącego Senatu, prosi o rozwiązanie: czy należy i jakim sposobem, uskutecznić uzyskanie za 2gą połowę 1814 roku, procentow od dochodow właścicielskich? Rozkazali: stosownie do przedstawienia P. Ministra Skarbu, Wileńskiemu Gubernatorowi Cywilnemu zalecić, ażeby uczynił potrzebne rozrządzenia, iżby tameczne Zgromadzenie Szlacheckie niezwłócznie przystąpiło do wyliczenia dochodow z majątkow właścicielskich za 2gą połowę 1814 roku, sposobem ustanowionym w Ukazie z dnia 8 października 1814 roku, i po wyświeceniu ilości tych dochodow i przypadających od nich procentowych pieniędzy, przesłało o nich wiadomość do Wileńskiey Izby Skarbowey, którey, również i tamecznemu Rządowi Gubernialnemu postanowić za obowiązek mieć troskliwą baczność około rychłego wpływu tego poboru do skarbu. O czem posłać Ukazy, i również przez Ukazy dla wiadomości i należytego w potrzebnem zdarzeniu wykonania dać wiedzieć i wszystkim dalszym Rządom Gubernialnym i Obwodowym, Gubernatorom Cywilnym i Naczelnikom obwodowym, tudzież Izbom Skarbowym i Expedycyom. Dnia 31 grudnia 1823 roku. (Z 1go Departamentu).

W dalszym ciągu Gazety Senackiey z dnia 19 stycznia, umieszczona jest Opinija Rady Państwa, Naywyżey potwierdzona, z załączonemi etatami dla Izb Skarbowych, a potym Ukazy Rządzącego Senatu w treści następującey:

1) O nieprzeznaczaniu do żadnych obowiązków i nieprzypuszczaniu do wyborów szlacheckich, urzędników gubernii woronezkiey powiatu pawłowskiego sądów powiatowego i ziemskiego, osądzonych za uciskanie jednodworców, wyznających sektę zakonu moyżeszowego, z widokow zysku.

2) O tem, iżby odstawnych urzędników woyskowych. przeznaczając do brygady policyyney dróg kommunikacyy, na policmeystrów i dozorców spławu, zostawiać bez przemiany rang woyskowych na cywilne.

3) Zabraniający przyznawać akta na czerwone złote.

4) O tem, żeby wywody słówne w rzeczy o wydanie pasportow, pisane były na papierze herbowym.

(*Wyżey pomienioną opiniją Rady Państwa z Etatami i Ukazy, których treść tu przytoczyliśmy, umieścimy w poźnieyszych numerach.*)

Austrya.

Wiedeń dnia 20 stycznia.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Dwór nasz włożył d. 18 b. m. na 6 tygodni żałobę po śmierci Króla sardyńskiego, *Wiktora Emanuela.* Dzisia odprawią się w kościele nadwornym wigilie, a jutro exekwie, za duszę wspomnionego zmarłego Monarchy.

Francya.

Paryż, dnia 17 stycznia.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Król Jmć przewodniczył d. 14 b. m. na radzie ministrów, a po mszy ś. dał wysłuchanie kommandorowi *de Brito*, nadzwyczaynemu posłowi i pełnomocnemu ministrowi portugalskiemu przy dworze niderlandzkim, mającemu tu sprawować interessa Monarchy swojego, aż do przybycia posła dworu lisbońskiego. Przyjął potem Król Jmć posłow i ministrow zagranicznych, dał oraz prywatne wysłuchanie wdowie po marszałku Xięciu *Eckmühl* (*Davoust*).

Dway gońcy, jeden angielski, a drugi piemontski, przywieźli tu d. 14 b. m. wiadomość o śmierci Króla sardyńskiego *Wiktora Emanuela*; w skutku czego Xiążę *Carignan* nie mógł bydź na świetnym balu, który dla niego jeden z jenerałów woyska hiszpańskiego dać postanowił. Zmarły Król urodził się w roku 1759, był Xięciem *Aosta* do r. 1802, w którym brat jego, Król *Karol Emanuel*; oddał mu koronę. *Wiktor Emanuel* posiadał miłość w narodzie: gdy rewolucya w *Piemoncie* wybuchnęła, nie chcąc uległać, złożył koronę i odstąpił jey bratu swemu, teraźnieyszemu Królowi *Karolowi Felixowi*. Miał dwie siostry, które weszły w związki małżeńskie z braćmi Króla naszego, a jedna jest matką Xięcia *Angouleme*. Zostawił 4 córki, z których druga jest zaślubiona z Infantem *Ludwikiem de Bourbon*, Xięciem dziedzicznym lukieskim.

Xiąże *Angouleme*, wracając z Hiszpanii przez *Mont de Marsan*, chciał przyłożyć się do składki na wystawienie tam statuy ś. *Wincentego de Paula*, i z *Paryża* posłał w tym celu prefektowi 300 frankow.

Jenerał *Guilleminot*, poseł nasz przy Porcie ottomańskiey, popłynie pod koniec bieżącego miesiąca z *Tulonu* do *Stambułu*.

Jenerał hiszpański *Morillo* wsiadł w *Korunnie* na okręt, i z żoną swoją przybył do *Rochefort*. Niewiadomo jeszcze gdzie mieszkać będzie. *Romero Alpuento* udał się z *Marsylii* do *Alençon*. Jenerał *Abisbal* żyje bardzo prywatnie w *Limoges*.

Dnia 17 b. m. sąd kryminalny tuteyszy skazał na całe życie do robot publicznych *Rozalią Vivier*, która niewiernego swego kochanka przebiła nożem; cios jednak nie był śmiertelny, a młodzieniec w kilka tygodni wyzdrowiał.

Dnia 18. Kommandor *de Britto*, sprawujący interessa dworu lisbońskiego w tuteyszey stolicy, oddał Hrabiemu *Villele* wielki krzyż orderu *Chrystusa* Pana, imieniem Króla Jmci Portugalskiego.

Zandarmowie przyprowadzili kilku ludzi z Katalonii do *Perpignan*, i oddali ich tamecznym władzom woyskowym.

Były minister konstytucyyny hiszpański, *San Miguel*, przybył do *Bordeaux*.

Dnia 19. Wczora po mszy ś. przyymował Król Jmć hołd uszanowania od wielkich dygnitarzy, ministrów, marszałków, parów, członków izby deputowanych, i wielu woyskowych różney broni.

Monarcha, przychylając się do życzenia kupców, postanowieniem swojém z d. 10 b. m., utworzył katedrę prawa handlowego przy wydziale prawa w *Caen*. Wielki mistrz uniwersytetu, z mocy danego sobie upoważnienia, mianował Pana *Jayan*, adwokata przy sądzie królewskim i członka rady municypalney w *Caen*, professorem tey katedry.

Wczorayszy Monitor tuteyszy umieścił układ, zawarty d. 5 b. m. w *Madrycie*, między margrabią *Talaru*, posłem francuzkim, a hrabią *Ofalia*, hiszpańskim ministrem stanu, względem statkow zabranych w roku 1823. Pierwszy artykuł obeymuje, iż pełnomocnicy, zważając, że wartość obustronnie zabranych okrętow kupieckich i ich ładunku, jest prawie jednakową, zgodzili się, aby wzajemne zdobycze należały do właściwych rządow, z zastrzeniem przyzwoitego wynagrodzenia poddanym, jeżeliby zaś oddano okręty francuzkie, zabrane przed d. 1 października r. z., i przyprowadzone do wysp kanaryyskich i balearskich, oraz do portow hiszpańskich, i gdyby dla tego wynagrodzenie, oznaczone art. 1szym, ściśle nastąpić niemogło, w tym razie podług art. 2go, oszacowana wartość tych okrętow, będzie potrącona rządowi hiszpańskiemu z przekazaniem wynagrodzenia od rządu francuzkiego, dla właścicieli zabranych okrętow hiszpańskich. Podług art. 4go, zastrzeżenie to stosuje się również dla rządu francuzkiego, jeśliby nastąpiło oddanie zabranych okrętow hiszpańskich. W artykule 5tym wyrażono, iż okręty zabrane po dniu 1 października mają bydź wzajemnie powrócone właścicielom.

Słychać, iż wielu oficerów naszych, zostanie uwolnionych z pensyą od czynney służby, między którymi ma bydź także jenerał *Foy*.

Hrabia Kartageny, *Morillo*, który d. 4 b. m. na okręcie *Vigilant* przybył do *Rochefort*, zabawi tam 2 tygodnie, a potem z żoną i 18stomiesięczném dziecięciem, uda się przez *Tours* do *Paryża*. W *Pontlevois* odwiedzi szwagra swego. Rząd hiszpański pozwolił mu bawić we Francyi dla poratowania zdrowia.

Hiszpanija.

Madryt dnia 6 stycznia.
(*z Gazety Warszawskiey.*)

Monarcha, chcąc oddać pod zawiadywanie dobra należące do trybunału inkwizycyynego, powierzył ich zarząd, równie jak przywiązanych do nich dochodow, oddzielney władzy, złożoney z kanoników i nazwaney *Collector general de los espanos.*

Jenerał porucznik *Quesada* został mianowany gubernatorem *Madrytu*, a jenerał *Linan* gubernatorem w *Ciudad-Rodrigo*.

Król Jmć wyznaczył 4,400 realów (1,760 zł. pol.) roczney pensyi wdowie po *Don Antonio Lastris*, który z rozkazu *Riego* rozstrzelany został w *Maladze*, za opieranie się konstytucyi.

Donoszą z *Saragossy*, iż tam dnia 28 grudnia poświęcono w kościele chorągiew ochotników rojalistowskich, przy wielkiém zgromadzeniu ludu.

Wczora odprawił się powszechny popis ochotników Królewskich w *Prado*, poczém woysko przeciągało przed jenerałem *Quesada*.

Głoszono, iż naczelnik policyi Pan *Arcone*, użył środków, celem wzbronienia zgromadzeń w klasztorze ś. *Franciszka*; lecz ta wieść jest falszywa, a tak nazwany komitet apostolski odbywa cią-

gle posiedzenia swoie w tym klasztorze. Xiądz *Cyryllus*, kanonik *Saez*, stary jenerał *Eguja*, margrabia *Mataflorida* i Pan *Calderon*, są prawie zawsze obecni na tych sessyach. Słychać nawet, iż pewna dostoyna osoba, bywa na nich przebrana. Zgromadzenie trudni się ułożeniem amnestyi, któréy ogłoszenie doznaje dotąd licznych przeszkód. Mimo tego panuje w *Madrycie* powszechna obawa, gdyż prawie każda rodzina, mniey więcey, ma w tém interessu.

ANGLIA.

Londyn dnia 16 stycznia.
(z Gazety Warszawskiey.)

Po przybyciu d. 13 b. m. poczty lizbońskiey z listami, pod d. 30 z. m. rozeszła się tu pogłoska o wielkiey czynności na warsztatach okrętowych portugalskich, i wydanym rozkazie naprawiania wszystkich okrętow wojennych, aby były gotowe do wypłynienia. Wnoszono ztąd, iż rząd portugalski przedsięwezmie wyprawę dla odzyskania Brezylii, i dodano, iż hrabia *Palmela* przybędzie do *Londynu* wzywając pomocy Anglii; a jeśliby tego nie pozyskał, uda się w podobnym celu do dworu francuzkiego. Tymczasem wkrótce się pokazało, iż rząd portugalski, kazał tylko uzbroić kilka okrętów wojennych, na odparcie kaprów brezyliyskich przy wyspach *Przylądku Zielonego*.

Dostrzegacz Austryacki w numerze z dnia 20 stycznia, pod artykułem z *Londynu*, między innemi, zawiera następujące wiadomości:

Gazeta angielska, *Sun*, umieściła następujący list z *Catanei* w *Sycylii* (teraznieyszey rezydencyi wielkiego mistrza Zakonu Maltańskiego), datowany d. 12 listopada r. z. z dołączeniem, że redakcya otrzymała ten list z rąk bardzo szanownych i pewnych:

Catanea d. 12 listopada 1823.

Mocno nas tu zadziwia umieszczony w angielskich gazetach prospekt, względem zaciągnienia pożyczki dla Zakonu maltańskiego, która po należytém rozważeniu, niczém więcey nie jest, tylko (chcemy się z naywiększém umiarkowaniem tłumaczyć), urojonym planem niektórych kawalerów francuzkich, bez uprzedniey wiadomości, a bardziey, bez zezwolenia różnych członków tego Zakonu, którzy jeszcze w wielu europeyskich krajach się znaydują; wreście cały ten plan, uważany jest za nielegalny, przez rezydującego tu kommandora, *Villa*, vice kanclerza Zakonu, którego sankcya, istotną jest we wszystkich działaniach, w których Zakon, jako korporacya działa.

Naypoźnieysze wiadomości z *Podgórza Lwiego* (*Sierra-Leona* na brzegu zachodnim Afryki), są pożądane. Oba miasta *Kissey* i *Wellington* przybierają dosyć ozdobną i kwitnącą postać. Osada rolnicza, przez wysłużonych żołnierzy utworzona, okazuje naypiękniéyszy stan pomyślności. Gubernator odprawił ostatnią podróż przez kolonią, po większey części drogą, porządnie bitą, i przejeżdżał przez wiele przedziwnie zbudowanych mostow na rzekach. Przez te dzieła cywilizacyi afrykanie nieznacznie poczynają przyymować łagodnieyszy charakter. Handel niewolnikami jest już dla nich obmierzłym. W naśladowaniu europeyskiego przemysłu i uprawy roli poczynili zadziwiające postępy. Pomnożone przez to potrzeby, pobudzają ich do zbierania złotego piasku, na który oni wymieniają wiele towarow europeyskich, znaydujących się w składach faktoryy angielskich.

WYSPY JONSKIE.

(z Dostrzegacza Austryackiego)

Gazeta z *Korfu* pod dniem 20 grudnia umieściła co następuje: Dzisia przybył tu *Sir Thomas Maitland*, lord naczelny komisarz, ze swoim orszakiem, na korwecie J. K. Mości *the Martin*, kapitan *Eden*Lord, przed dwóma tygodniami opuścił *Maltę*, i w podróży swojey zwiedził wyspę *Zante Cefolonią*.

Dzisia ogłoszono następującą odezwę: „*Thomas Maitland*, lord naczelny komisarz Króla Jmci Brytanii Wielkiey, w połączonych krajach wysp Jońskich. Pokazuje się, że w dniach 10 i 12 grudnia na wyspach *Santa Maura* i *Itace*, kray joński widocznie naruszony został, przez zbroyny statek grecki, jak się zdaje, przez niejaką osobę, mianującą się Xięciem *Maurocordato*, dowodzony. To naruszenie sprzeciwia się zasadom przyjętym neutralności; obraża wszelkie przepisy zdrowia, i okazuje uchybienie uznanym prawom narodów. Z tego powodu Lord, naczelny komisarz Króla Jmci, widzi się zmuszonym do nader nieprzyjemney konieczności, wydać rozkaz, ażeby wyż rzeczone obie wyspy niezwłócznie, względem innych wysp, jońskich krajow, zachowały kwarantannę przez dni 30; a jenerałowi inspektorowi wydziału zdrowia w *Korfu* poleca się, ażeby natychmiast ku temu celowi wydał stosowne urządzenia.

Lord czuje z prawdziwym żalem, jakie nieprzyjemności i straty, zrodzić mogą podobne środki; ten żal tym jest dotkliwszy, iż naymniey się spodziewano, ażeby ci ludzie, po wszystkich uprzednich postępowaniach, którzy udają, iż walczą za własną wolność, ośmielili się znieważyć rząd wysp Jońskich, pod wyłączną opieką Króla Jmci Brytanii Wielkiey zostający, a nawet (gdyby ten wypadek milczeniem pokryty został) czynić go wspólnikiem owych krwi rozlewow i okrucieństw, któremi, niestety, w wielu zdarzeniach, postępowanie stronnictw, w teraźnieyszą nieszczęsną woynę uwikłanych, oznaczone zostało.

Niniejsza odezwa ma bydź wydrukowana w języku greckim i włoskim, i do publiczney wiadomości podana. „W pałacu *Korfu* d. 20 grudnia 1823. Na rozkaz Jego Excellencyi.

Frydryk Hankey sekretarz Lorda naczelnego kommisarza.

AMERYKA.

(z Gazety Warszawskiey)

Odebrano w Londynie wiadomość z Peru, iż kongres tameczny, zaradzając nieszczęściom, jakie kray dotykają, mianował *Bolivara* prezydenta kolumbiyskiego, naczelnikiem rzeczypospolitey, we względzie woyskowym i administracyynym. Nadał mu nieograniczoną władzę we wszystkiem, zalecając wielkiemu marszałkowi rzeczypospolitey, *Don Bernardo Tagle*, aby się z nim znosił.

BREZYLIA.

Rio-Janeiro dnia 17 listopada.

Xiąże Rejent, *Don Pedro*, który dotąd rządził Brezylią w dostoyności Cesarza konstytucyynego, użył niespodziewanych środkow, które nie dozwalają wątpić o jego zamiarze, zapewnienia Brezylii dla korony oycowskiey. Przed kilką dniami rozpuścił kongres konstytucyyny, i członków jego znanych szczególniey z przywiązania do zasad liberalnych, uwięzić kazał. Poymano ich i na statek przewozowy sprowadzono, który zaraz popłynął do *Havre*, lub jak inni twierdzą, do *Angola* na brzegu afrykańskim. Oddalił potem Xiążę dotychczasowych swych ministrów, a mianował potem nowych, którzy lubo są uważani za republikanów, zapewne jednak odmienią swóy sposob myślenia. (z *Gaz. Warsz.*)

TURCYA.

Stambuł, dnia 13 grudnia.

Jesteśmy tu jeszcze w obawie względem stosunkow z Persyą. Nienadeszło jeszcze zatwierdzenie traktatu pokoju ze strony Szacha perskiego, a listy z *Alepu* donoszą o nowych poruszeniach persów.

Pogłoska o bliskiém przybyciu kommissarzy francuzkich Zakonu maltańskiego do Idryi, i ich zamiarze, sprawiły tu wielkie wrażenie.

Od granic tureckich dnia 7 stycznia.

List z Zante pod d. 1 grudnia donosi o pogłosce, iż *Omer Vrione* popadł w niełaskę u W. Sułtana i przeszedł do greków. (z *Gaz. Warsz.*)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora
Andrzey Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 12.

Wilno dnia 28 Stycznia roku 1824 v. s.

Kurs Sankt-Petersburski dnia 11 stycznia.

W e x l e.

Na Londyn $9\frac{127}{32}\frac{3}{4}$ pens. } Banku.
— Amsterdam 3 miesisiące $9\frac{3}{8}$ sztiw. }
— Hamburg 3 miesi. $8\frac{41}{18}$ szil. ban. } Assygn.
— Paryż 3 mies. 100 cent. }

P i e n i ą d z e.

Dukat holenderski nowy 11 r: 70 kop.
Zmiana złota 3 r. 89 kop.
Zmiana srebra 3 r. 74 kop.
Nieustający dochod kommissyi umorzenia długow: 6% assygnacyami — — 100 }
6% brzęczącą monetą — $99\frac{1}{2}$ } procentow
5% takąż — — — — $85\frac{1}{2}$ }

Kurs wileński na assygnaty od dnia 25 stycznia rubel srebrny 3 rub. $79\frac{1}{4}$ kop.; imperyał 36 rub. $80\frac{1}{4}$ kop.

ОБЬЯВЛЕНIЕ.

2. Для снабженія Войскъ по сроку будущаго 1825 года, потребно Коммисаріату разныхъ вещей и имянно: холста рубашечнаго гвардейскаго 300,000 арш., армейскаго 6,000,000, подкладочнаго 12,000,000, фламскаго полотна: гвардейскаго 13c,000, армейскаго 1,500,000, равендука 3,000,000, на каски кирасирскія кожанаго прибору 1850, перевязей егерскихъ къ сумамъ: гвардейскихъ 850, армейскихъ 21,000, барабанныхъ 20, армейскихъ 400, портупей егерскихъ гвардейскихъ 3,000, армейскихъ 23,000, гусарскихъ гвардейскихъ 200, армейскихъ 1,800, Уланскихъ гвардейскихъ 300, армейскихъ 4,700, сапоговъ гвардейскихъ: кирасирскихъ 2,500 паръ, казачьихъ 1,400, пѣхотныхъ 70,000, армейскихъ: кирасирскихъ 3,000, жандармскихъ 1,500, гусарскихъ 14,000, коротких 130,000, пѣхотныхъ 1,600,000 нестроевыхъ 30,000, головъ къ сапогамъ: кирасирскимъ 9,000, нестроевымъ 70,000, башмаковъ для воспитанниковъ 80,000, крагъ къ панталонамъ гвардейскимъ 15,000, армейскимъ 300,000. ремней ружейныхъ гвардейскихъ пѣхотныхъ некрашеныхъ 3,000, егерскихъ черныхъ 500, армейскихъ пѣхотныхъ 60,000, егерскихъ 30,000, чехловъ огнивныхъ пѣхотныхъ 60,000, егерскихъ 30,000, полунагалищъ гвардейскихъ кавалерійскихъ красной юфты 1,000, пѣхотныхъ черныхъ 2,000, армейскихъ кавалерійскихъ 10,000, пѣхотныхъ 65,000, лядунокъ 13,000, сумъ патронныхъ нелакированныхъ гвардейскихъ 2,500, армейскихъ 75,000, фляжъ пѣхотныхъ 90,000; сѣделъ армейскихъ кирасирскихъ 1,000, и потниковъ 10,000. По чему желающіе принять на себя сію поставку могутъ каждодневно кромѣ воскресныхъ и табельныхъ дней, являтся съ законными вѣрными и благонадежными залогами съ объявленіемъ цѣнъ въ Коммиссаріатскій Департаментъ или по удобности въ Москвѣ въ Коммисію тамошняго Коммиссаріатскаго Депо до 15 февраля сего года, и могутъ предварительно видѣть кондиціи, на какомъ основаніи поставка сихъ вещей должна быть произведена. Торги на поставку означенныхъ вещей имѣютъ быть произведены въ обѣихъ изъ означенныхъ мѣстъ, первый 19го, второй 26го февраля, третей 4го и переторжка 5го числъ марта мѣсяца.

Въ должности Генерала Кригсъ-комисэря Путята. За начальника Отдѣленія Новиковъ.

---

1 Przy wileńskiey Tamożni będą przedawane z publicznego targu, w dniach pierwszym 29 teraźnieyszego stycznia, drugim dnia 4go, i trzecim ostatecznym 6go nadchodzącego lutego, towary skonfiskowane, a mianowicie: demikatonu 15 sztuk, 470 arszynow, rękawiczek białych duńskich krótkich 12 tuzinow, takichże rękawiczek żółtych długich dwa tuziny, krótkich 14 tuzinow, piki białey $4\frac{1}{2}$ sztuki $78\frac{1}{4}$ arszynow, muslinu różnokolorowego 3 sztuki 19 reszt 286 arszyn., chustek bawełnicznych tkanych nakształt kaszemirowych 41 sztuka, atłasu jedwąbnego 5 kawałkow 91 arsz., wstążek półjedwabnych axamitnych 2 sztu. 38 arszynow, wstążek szerokich jedwabnych różnokolorowych 35 szt. 637 arszyn. wstążek różnokolorowych wązkich 31 szt., 67 trąbek 1772 arszyn, gazy jedwabney różnokolorowey 7 szt. 11 reszt. 244 arszynyw, bajaderek jedwabnych różnokolorowych 61 sztuka, wstążek półjedwabnych czarnych 456 motkow 13680 arszynow, wstążek różnokolorowych gładkich 28 motkow 980 arszynow, perkalu białego 10 sztuk., 143, arszynow bawełnicy pstrey 4 szt. 136 arsz., chustek półjedwabnych ze wzorami tkanemi w kwiaty 20 tuzinow, półmuslinu z takiemiż wzorami 10 sztuk 115 arszynow kamertuchu białego półprzezroczystego bawełnicznego 49 sztuk 980 arsz., chustek perkałowych białych 16 tuzinów, krepy jedwabney różnokolorowey 14 sztuk $177\frac{1}{2}$ arsz., tafty różnokolorowey 15 kawałkow 173 arsz., chustek włóczkowych kazimierkowych różnokolorowych 128 sztuk, ptyfieniu białego bawełnicznego przezroczystego 137 sztuk 1507 arsz., flanelli białey 9 sztuk 380 arsz., flany czarney 12 sztuk 303 arsz., materyi jedwabney różnokolorowey 10 kawał. 219 arsz., pończoszek jedwabnych białych 3 tuziny, chustek włóczkowych francuzkich różnokolorowych 18 sztuk, chustek półjedwabnych wielkich ze tkanemi wzorami z przyszytemi szlakami po brzegach 6 sztuk. chustek takichże małych, różnokolorowych 76 sztuk, chustek jedwabnych trykotowych z wzorami 85 sztuk, chustek takichże krepowych różnokolorowych małych 51 sztuka, chustek włóczkowych ze szlakami po brzegach tkanemi 10 sztuk, sukień kobiecych skrojonych perkalowych 20 sztuk, perkalu różnokolorowego 80 sztuk 2800 arsz., plumu jedwabnego różnokolorowego 12 kawał. 80 arsz. lawantyny czarney 1 kawał 50 arsz., skurek krolikowych 218 sztuk, sań prostych starych dwoje, chomątow rzemiennych starych 4, uździeczek takichże starych 4, wór płócienny stary 1, bótow starych 1 para, siermięga podarta chłopskiego sukna 1, siekiera nie wielka 1, powróz stary długości 4 sążni. Dnia 26 januaryi 1824 r.

Za Zasiadającego Członek Pietrow
Pekretarz Perfiljew.

---

1 *Niżey podpisany maiąc Dekretem oczewistym Ziem. Wileń. w r. 1815 9bra 24 dnia ferowanym, a przez żadną stronę nie appellowanym, sądzoną na WW. Alexandrze i Katarzynie Trunofach Kapitanach Woysk Rossyyskich, a teraz Sędz. Granicz. Wileń. i wszelkim onych maiątku summę z rękodaynego zawinienia wynikaiącą rubli srebr.* 6 669 *kop.* 80 *dynarow* 4, *po uczynionym z ś w r.* 1823 *marca* 10 *dnia ostatecznym obrachunku, należy rub. sr.* 4.438 *kop.* 85 *z terminem wypłaty takowey summy w r.* 1823 *apryla* 23 *dnia bez naruszenia skutkow wyżey dołą cytowanego Dekretu. Gdy więc takowey summy WW. Trunofowie nie opłacili, a na odpowiedź funduszu ziemnego wystarczaiącego nie maią, przeto o summowne szczególnie o oblig na summę rubli sr.* 2,000 *roku ominionym* 1823 *mca julii* 1 *dnia przez JW. Narcyzego Hrabi Olizara W. Alexandrowi Trunofowi wydany, sorudem.* 31 *w Aktach Grodz. Wileń. aktykowany, żeby nikt pod żadnym względem układow z nieraz pomienionemi Trunofami nie czynił, ostrzega się. Datt* 1824 *januaryi* 24 *dnia Wilno. Gabryel Houwalt b. S. G. W*

Ze takowe ostrzeżenie w Kuryerze Litew. może bydź umieszczone, świadczę roku 1824 *jan.* 24 *dnia Karol Romanowicz Sędzia G. P. W.*

1 Oświadczenie imieniem W. Franciszka Chomińskiego Pułkownikowicza Ptu Oszmiań. zanosi się z następujący okoliczności: obżałł Justyn Paweł Jankowski porucznik, mając oblig Józefa Poniatowskiego Kapitana na rubli 2,000 w roku 1809 julii 10 dnia wydany, powodem że do pomienionego obligu niejaki Franciszek Chomiński Sowietnik pisał się za kawenta, urościł pretensyą do żałującego Chomińskiego, ażeby summę 2,000 rubli za Józefa Poniatowskiego opłacił; lecz kiedy na rozprawie w Grodzie Brasławskim przekonał żałujący Chomiński, iż nigdy za kawenta nie pisał się, Sowietnikiem niebył, a nawet osob w obligu wyrażonych nieżna, dostrzegłszy przeto obżałny Jankowski, że mylnie zastosował do żałgo Chomińskiego pretensyą, w Grodzie Brasławskim unikał konkluzyi w interessie; a co większa po zerwaniu trzykrotnym podanemi obmowami sprawy, w sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim 2go Departamentu w roku 1823 apryla 15 dnia dozwolił skondemnować Poniatowskiego; po czem żadnych krokow w procederze nie czyni. Lubo więc co do dowiedzionego procederu żałujący Chomiński jest zupełnie spokoynym, gdyby jednak przez frymark wzmienionego w górze obligu niebył znowu prześladowany, z tego względu żałcy Chomiński zapisuje oświadczenie, ażeby nikt wchodząc w umowę o przelew obligu Józefa Poniatowskiego nie sądził, że żałcy Chomiński jest takowego obligu Ewiktorem; albowiem żałcy Chomiński oświadcza, że żadney odpowiedzi za Poniatowskiego nie dawał i na siebie nie przyimuie; jakowe oświadczenie do Gazet Kuryera Litewskiego oddając, własną podpisuję ręką. Dat 1823 roku mca listopada 15 dnia.

Franciszek Chomiński Pułkow. Oszmiański.

Roku 1823 mca grudnia 7 dnia przed Aktami Ziem. Ptu Zawileyskiego stawając osobiście W. Franciszek Chomiński Pułkownikowicz Ptu Oszmiańskiego, ninieysze oświadczenie dla wpisania w protokuł potoczny, do Akt podał, przyjąłem i z protokułem zgodziłem świadczę Julian Narkiewicz Regent Ziemski Zawileyski.

Takowe oświadczenie wolno podać do druku Kuryera Litewskiego zaświadczam Stanisław Kwinta Sędzia Ziem. Zawileyski.

---

1 *Skład rozmaitych towarów Bazylego Makarowicza w mieście Mińsku w domie WW. Küsterow dotąd utrzymywany, przeniesiony został do kamienicy W. Kotowicza w tymże mieście na wysokim rynku pod No. 19.*

---

1 *Niżey podpisany na mocy zaniesionego oświadczenia uprasza tych wszystkich ktorzy mają jakiekolwiek stosunki z JP Stanisławem Pacewiczem, aby z nim w żadne układy nie wchodzili i summ nie płacili bo z nim rozwinął process o nie wolne zawładanie spadku po zeszłym w Wilnie Antonim Józefie Pacewiczu.*

Odstawny Sztabs kapitan Wincenty Pacewicz.

Wolno do Kuryera Litewskiego zamieścić Wincenty Malinowski P. B. M. W.

---

1. Roku 1824 mca januaryi 15 dnia zbłąkał się młody Pudel, biały, z dwiema czarnemi łatami na grzbiecie, zwany Fidel; u kogo się znayduje niech raczy odesłać do W. Ziotkowskiego na plac zboru Kalwińskiego, za co odbierze sowitą nagrodę.

---

1 *Kamienica dwupiątrowa ze sklepami, dziedzińcem, stajenką i dol zemi wygodami w mieście Wilnie na Wielkiey ulicy pod N. 71 położona, a przynależna do aktorek UUr. Uszackiey, Andruszkiewiczowey i Barcinskiey, jest do wyprzedania, życzący takową nabyć na wieczność raczą zgłosić się do niżey podpisanego dla ostatecznego ułożenia się żądanego mnie polecenia awizuję.*

Józef Andruszkiewicz.

---

4 Ponieważ w roku dopiero idący przypadł termin obmundurowania rang niższych wileńskiey mieyskiey Policyi, jednoroczną i dwuletnią ammunicyą, która dostarczyć się powinna przez publiczną licytacyą podług okazać się mających probek, a ta jest następną jako to: płótna na koszule arszynów 4009 i wierszkow 8, płótna flamskiego na letnie pantaliony arszynow 445 i wierszkow 8, płótna na podszewkę arszynów 1188, rzemienia czyli towaru z całym przyborem na butów par 396, sukna szarego na czapki arszynów 37 i wierszkow 2, sukna kolorowego na wypustki arszynów 12 i wierszkow 6 płótna na podszewkę pod też czapki arszynow 148 i wierszkow 8, kozyrków z czarney glansowaney skóry do tychże czapek sztuk 198, sukna czarnego z maniszkami na halstuchy arszynow 24, i wierszkow 12, płótna na podszewkę pod też halstuchy arszynow 49 i wierszkow 8, sukna szarego na mundury arszynów 369 i wierszków 4, sukna kolorowego na wypustki i obszlagi arszynów 24 i wierszkow 12, płótna na podszewkę pod też mundury arszynow 1361 i wierszkow 4, sukna szarego na raytuzy arszynow 396, sukna kolorowego na wypustki arszynow 12 i wiersz. 6, płótna na podszewkę raytuzow arsz. 1336 i wiersz. 8, i skóry juchtowey dla obszycia tychże raytuzow na 198 par; przeto Rada mieyska Wileńska dla odbycia takowey licytacyi naznaczywszy trzy termina: pierwszy dnia 28 drugi dnia 29 a trzeci dnia 30 idącego mca januar. a na przetarg dzień pierwszy nadchodzącego miesiąca februar. przez ninieysze ogłoszenie w gazecie Kuryera Litewskiego zamieszczające się, wzywa wszystkich życzących wziąć na siebie wyrażone dostarczenie, z tem, aby z pewnemi ewikcyami na dotrzymanie wydać się mających kontraktów do licytacyi w Radzie mieyskiey w terminach powyżey wyrażonych odbydź się powinney, do teyze rady przybydź raczyli. Dat w Wilnie roku 1824 mca januar. 22 dnia. Jan Buksza Prezydent Miasta Wilna.

Sekretarz Rady M. W. Józef Woytkiewicz.

---

5 *Sąd Taxatorsko-Exdywizorski za remissą Sądu Ziemskiego Ptu Wileyskiego i rezolucyą Sądu Gł. Miń. 2go Depart. na rozdział funduszow W. Konstantego Stańskiego majora b. woysk pol. ustanowiony, w terminie z obwieszczenia przypadłym w d. 8 stycznia do miasta powiatowego Wileyki zebrany, do słuchania sprawy przystąpił i termin wzięcia do namowy całey kompetytorskiéy sprawy w dniu 25 stycznia 1824 roku naznaczył, o czem interessujące strony zawiadamia oraz ostrzega, iż na niestawających ammisyą zakreśli. Dat w Wileyce 1824 roku januaryi 11 dnia.*

Stanisław Świętorzecki Sędzia Ziem. Wileyski Exdywizor. Ignacy Jaźwiński Podsędek Z. P. W. Piotr Swida Podsędek Ziem. Borysowski Exdyw.